

Sygn. akt VIII U 2493/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy S. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 października 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 października 2014 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

VIII U 2493/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.10.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. C. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 13 lat, 10 miesięcy i 4 dni. Organ rentowy nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu pracy odwołującego w E. (...) od 1 lipca 1988 r. do 31 stycznia 1995r., z uwagi na brak informacji o podstawie prawnej wydania tego dokumentu.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o przyznanie prawa do emerytury, bowiem złożone świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach uprawniają go do tego świadczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia (...), nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat oraz stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 13 lat, 10 miesięcy i 4 dni.

W okresie od 1.07.1988r. do 31.10.2007r. ubezpieczony był zatrudniony kolejno w (...) w G., (...) sp. z o.o. w G., (...) S.A. w G. i „E. - Z. - Baterie” spółce z o.o. w G. na stanowiskach mechanik samochodowy do 2000r. W czasie zatrudnienia u powyższych pracodawców, ubezpieczony faktycznie pracował w jednym zakładzie, zmieniali się jedynie jego właściciele, bądź struktura ich własności. Z dniem 2.01.1995r. Syndyk Masy Upadłości (...) E. przekazał pracowników tej firmy spółce (...), w związku z zakupem zorganizowanej części przedsiębiorstwa (...).

„E. - Z. - Baterie” sp. z o.o. w G. w dniu 2.11.2007r. wydała ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych za sporny okres od 1.07.1988r. do 31.01.1995r., wskazując, że w tym czasie wykonywał pracę mechanika samochodowego wyłącznie w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów samochodowych.

W tym okresie ubezpieczony był jedynym mechanikiem zatrudnionym w firmie i zajmował się naprawami około 10 samochodów ciężarowych i ich naczep oraz wymianą oleju w samochodach osobowych. Odwołujący naprawiał lub wymieniał resory, skrzynie biegów, układy wydechowe itp., usuwał usterki innego rodzaju, których kierowcy nie byli w stanie sami zrobić. Wszystkie dokonywane naprawy wymagały pracy w kanałach. Naprawy niewymagające pracy w kanałach dokonywane były przez samych kierowców. Ubezpieczony również w kanałach wykonywał prace spawalnicze naprawiając wydechy. W zakładzie nie regenerowano silników. W spornym okresie odwołujący wykonywał pracę mechanika w kanale remontowym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: H. B. (zapis rozprawy z dnia 1 kwietnia 2015 r., minuty od 14.38 i nast.), J. M. (zapis rozprawy z dnia 1 kwietnia 2015 r., minuty od 31.11 i nast.), S. K. (zapis rozprawy z dnia 4 marca 2016 r., minuty 2.52 i nast.), przesłuchania ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 4 marca 2016 r., minuty od 19.39 i nast.), pisma Spółki (...) do Syndyka (...) E. (k. 16-17), a także akt osobowych ubezpieczonego oraz akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy.

Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Wyjaśnienia odwołującego oraz zeznania świadków są logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają, a dodatkowo korelują z zapisami w aktach osobowych, przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków odwołującego w spornym okresie.

W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie – na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale XIV, poz. 16 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wymienione zostały – „Prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w okresie spornym ubezpieczony jako mechanik wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, co wypełnia dyspozycję ww. opisanej pracy w warunkach szczególnych. Okoliczność tę potwierdziły słuchane w sprawie osoby, dokumentacja osobowa oraz świadectwa wydane przez pracodawcę. Zdaniem Sądu, E. - Z. - Baterie" sp. z o.o. w G. był uprawniony do objęcia treścią świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych również okresu zatrudnienia odwołującego w (...) E.. Z akt sprawy wynika bowiem, że pracownicy (...) E. zostali przekazani ówczesnej (...) sp. z o.o. w związku z zakupem zorganizowanej części przedsiębiorstwa (...) czyli de facto w trybie art. 23¹ kp.

Nawet gdyby ubezpieczony nie przedstawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych za sporny okres, to wskazać należy, że w postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe, występujące w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym. Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283). Jak to już wyżej podniesiono, w ocenie Sądu ubezpieczony w toku postępowania wykazał, że w spornym okresie wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

Do wymaganego stażu pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonemu brakowało niecałe 14 miesięcy. Mając na uwadze, że ubezpieczony pracował w ówczesnym (...) E. ponad 6 lat w warunkach szczególnych, uznać należy, legitymuje się na dzień 1.01.1999r. 15 - letnim okresem takiej pracy, a tym samym spełnia wszystkie przesłanki uprawniające go do żądanego świadczenia,

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury.

(-) SSO Grażyna Łazowska